

4. Apellatsioonkaebuse kolmandas väites väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi nõudes, et otsuse põhjendusest peab ilmnema, kuidas iga (negatiivne) märkus mõjutas iga alakriteeriumi ja alapunkti eest antud hindamispunkte ning seeläbi kohaldas Üldkohus põhjendamiskohustuse hindamisel rangemat kriteeriumi kui see tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast. Seetõttu Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta tühistas vaidlustatud otsuse finantsmääruse artikli 100 lõike 2 koosmõjus ETL artikliga 296 rikkumise tõttu.
5. Apellatsioonkaebuse neljandas väites märgib apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta mõistis esimese kohtuastme esimesele hagejale välja kahjuhüvitise, kuna liidu institutsioonide lepinguvälise vastutuse tekkimise ühe kumulatiivse tingimuse (õigusvastase käitumise esinemine) täidetud ei ole tõendatud. Teise võimalusena märgib apellant, et isegi kui nõustatakse üksnes EUIPO apellatsioonkaebuse esimese väitega, tuleb vaidlustatud otsus siiski tühistada osas, milles sellega kohustatakse teda maksma kahjuhüvitist, kuna käesoleval juhul ei ole tõendatud põhjuslik seos õigusvastase käitumise asjaolude (ilmne hindamisviga ja põhjendamiskohustuse rikkumine) ja väidetava kahju vahel. Kolmanda võimalusena väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta mõistis välja kahjuhüvitise võimaluse kaotamise tõttu, kuna sellist kahju hüvitamise põhjendust ei saa pidada liikmesriikide õiguse ühiseks üldprintsipiiks ja seetõttu on see vastuolus ETL artiklis 340 sõnaselgelt sätestatuga.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 14. juulil 2016 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne versus Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

(Kohtuasi C-393/16)

(2016/C 402/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Menetluses osales: Galana NV

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1234/2007⁽¹⁾ artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii ja määruse (EL) nr 1308/2013⁽²⁾ artikli 103 lõike 2 punkti 2 alapunkti ii tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad ka siis, kui kaitstud päritolunimetust kasutatakse sellise toidu nimetuse osana, mis ei ole kooskõlas tootespetsifikaadiga, kuid millele on lisatud tootespetsifikatsioonile vastav koostisaine?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti a alapunkti ii ja määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 103 lõike 2 punkti 2 alapunkti ii tuleb tõlgendada nii, et kaitstud päritolunimetuse kasutamine sellise toidu nimetuse osana, mis ei ole kooskõlas tootespetsifikaadiga, kuid millele on lisatud tootespetsifikaadile vastav koostisaine, kujutab endast päritolunimetuse maine ärakasutamist, kui toidu nimetus vastab sellele, millega on harjunud avalikkus, kellele toitu müügi jaoks pakutakse, ja selle koostisaine kogusest piisab, et see on kõnealuse toidu iseloomulike omaduste seisukohast oluline?

3. Kas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti b ja määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 103 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kaitstud päritolunimetuse kasutamine teises eelotsuse küsimuses kirjeldatud asjaoludel tähendab väärkasutamist, imiteerimist või seoste tekitamist?

4. Kas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 118m lõike 2 punkti c ja määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 103 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad üksnes valede või eksitavate märgete suhtes, mis võivad jätta asjaomasele avalikkusele toote päritolust vale mulje?

- ⁽¹⁾ Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, lk 1).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, lk 671).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 1. augustil 2016 – Hansruedi Raimund versus Michaela Aigner

(Kohtuasi C-425/16)

(2016/C 402/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hansruedi Raimund

Kostja: Michaela Aigner

Eelotsuse küsimused

1. Kas hagi seoses ELi kaubamärgi rikkumisega (määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾), mida on muudetud määrusega (EL) nr 2015/2424, artikli 96 punkt a) võib jätta rahuldamata vastuväite tõttu, et taotluse esitaja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskelt (määruse nr 207/2009, mida on muudetud määrusega nr 2015/2424, artikli 52 lõike 1 punkt b), kui kostja küll esitas sellel nõudel põhineva vastuhagi, mis käsitleb ELi kaubamärgi kehtetuks tunnistamist (määruse nr 207/2009, mida on muudetud määrusega nr 2015/2424, artikli 99 lõige 1), kuid kohus ei ole vastuhagi kohta veel otsust teinud?
2. Kui [esimesele küsimusele] tuleb vastata eitavalt, siis kas kohus võib jätta õiguste rikkumist käsitleva hagi rahuldamata kostja vastuväite tõttu, et hageja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskelt, kui kohus rahuldab vähemalt samal ajal vastuhagi, mis käsitleb vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist, või peab ta õiguste rikkumist käsitleva hagi lahendamiseks igal juhul ootama, kuni vastuhagi kohta tehtud otsus on jõustunud?

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Hispaania) 2. augustil 2016 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) versus José Blanco Marques

(Kohtuasi C-431/16)

(2016/C 402/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León